

Til § 2.

Bestemmelsen fastslår princippet om fri adgang til sterilisation. Der kræves ingen tilladelse for at få foretaget indgreb, hvis den pågældende er fyldt 25 år og er bosat her i landet. Om begrundelsen for 25-års aldersgrænsen henvises til de almindelige bemærkninger.

Det er sygehusets (sygehusafdelingens) overlæge, der påser, om betingelserne om alder og bopæl er opfyldt. Er de ikke det, skal han forelægge anmodningen for vedkommende mødrehjælpsinstitution, jfr. § 9, stk. 2, og kan ikke indskrænke sig til at afvise at foretage indgrebet.

Som ved ethvert andet lægeligt indgreb kan lægelige modhensyn bevirke, at indgrebet på grund af den helbredsmæssige risiko ikke bør foretages. Skønnet herover tilkommer den læge, der skal foretage indgrebet.

Bestemmelsen omfatter som nævnt kun personer med bopæl her i landet. En sådan begrænsning findes i den gældende lov om svangerskabsafbrydelse, og man har fundet det rimeligt også at indføre den i sterilisationsloven samtidig med, at adgang til sterilisation bliver fri efter det fyldte 25. år. Om adgang til at dispensere fra bopælskravet henvises til § 8.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2. Den vedrører tilfælde, hvor sterilisation af en kvinde er nødvendig af lægelige grunde. På grund af § 2 får bestemmelsen normalt kun betydning for kvinder under 25 år. Den omfatter i modsætning til §§ 2 og 4 også kvinder, der ikke har bopæl her i landet.

I stk. 2 åbnes der mulighed for, at kvindens ægtefælle eller samlever under 25 år kan få tilladelse til sterilisation, hvis kvinden opfylder de nævnte betingelser. Er han fyldt 25 år, har han ret til sterilisation efter § 2.

Til § 4.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er det fundet nødvendigt at åbne mulighed for, at personer under 25 år kan få tilladelse til sterilisation. Også efter den gældende lov er der adgang hertil, idet betingelserne i lovens § 4, stk. 2, § 5 og § 6 for tilladelse gælder uanset den pågældendes alder. Kun i den gældende lovs § 4, stk. 1, og § 13 lægges der særlig vægt på alderen, idet personer under 18 år ikke må steriliseres, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, ligesom der skal gives regler om de hensyn, der må tillægges særlig betydning for afgørelse om sterilisation af personer under 21 år.

Det foreslås derfor, at personer under 25 år kan blive steriliseret med tilladelse fra samrådet eller ankenævnet, jfr. § 5.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs §§ 4, 5 og 6 og indeholder betingelserne for at tillade sterilisation, når aldersbetingelsen i § 2 ikke er opfyldt. Samtidig er det foreslået, at sterilisation i særlige tilfælde kan tillades, uanset om det er ansøgeren selv, dennes ægtefælle eller samlever, der opfylder betingelserne. Der stilles krav om, at den pågældende har bopæl her i landet. Der henvises til bemærkningerne til § 1. Om overvejelserne om i højere grad at anvende de samme betingelser som i loven om svangerskabsafbrydelse henvises til de almindelige bemærkninger.

I *stk. 1* opregnes betingelserne for tilladelse til sterilisation. De er i alt væsentligt de samme som i den gældende lovs § 4, stk. 2. Der er dog foretaget enkelte sproglige tilpasninger.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 5.

I *stk. 3* opretholdes den ovenfor omtalte regel i den gældende lovs § 4, stk. 1, om, at sterilisation af personer under 18 år kun må foretages, hvis ganske særlige omstændigheder taler for det. Som følge af denne regel er det ikke fundet hensigtsmæssigt i loven at indsatte regler om muligheden for at undlade at indhente samtykke fra forældremyndighedens indehaver eller for at tilsidesætte en samtykke-nægtelse. Om samtykke henvises til § 7.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3. Dog kan samrådets afslag på en ansøgning om sterilisation efter bestemmelsen indbringes for det ankenævn, der tager stilling til samrådenes afslag på ansøgning om tilladelse til svangerskabsafbrydelse, medens det efter den gældende lov er justitsministeriet, der er rekursinstans.

Forslaget må ses som en konsekvens af, at der ved loven af 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v. blev oprettet et ankenævn. Der henvises også til, at sterilisationssager i praksis ofte har en ret tæt sammenhæng med sager om svangerskabsafbrydelse.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9, stk. 1. Dog er kravet om skriftlighed udeladt, idet det forudsættes, at der i de administrative regler, der skal udfærdiges i medfør af § 12 og § 16, vil blive indsat regler om, hvorledes anmodningen skal fremsættes.

Efter *stk. 2* kræves der tilladelse fra samrådet til sterilisation, når en person på grund af sindssyg-